

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2019/758**2019 m. sausio 31 d.****kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais reglamentuojami būtiniausi veiksmai ir papildomos priemonės, kurių turi imtis kredito ir finansų įstaigos, kad sumažintų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką tam tikrose trečiojoje valstybėse****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB ⁽¹⁾, ypač į jos 45 straipsnio 7 dalį,

kadangi:

- (1) kredito įstaigos ir finansų įstaigos turi prievolę nustatyti, įvertinti ir valdyti jų patiriamą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, ypač jei jos turi trečiojoje valstybėse įsteigtų filialų arba patronuojamųjų įmonių, kuriose jos turi daugumą akcijų, arba svarsto galimybę trečiojoje valstybėse įsteigti filialų ar patronuojamųjų įmonių, kuriose jos turėtų daugumą akcijų. Todėl Direktyvoje (ES) 2015/849 nustatyti veiksmingo pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo ir valdymo grupės lygmeniu standartai;
- (2) siekiant užtikrinti patikimą ir veiksmingą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos valdymą grupės lygmeniu, labai svarbu visoje grupėje nuosekliai įgyvendinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir procedūras;
- (3) tačiau kartais grupė turi filialų ar patronuojamųjų įmonių, kuriose ji turi daugumą akcijų, trečiojoje valstybėje, kurios teisė neleidžia kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politikos ir procedūrų įgyvendinti visos grupės lygmeniu. Pavyzdžiui, toks atvejis įmanomas, jei pagal trečiosios valstybės duomenų apsaugos arba banko paslapties teisės aktus ribojama grupės prieiga prie informacijos apie trečiojoje valstybėje veikiančių filialų ar patronuojamųjų įmonių, kuriose ji turi daugumą akcijų, klientus, tokios informacijos tvarkymas ir keitimasis ja;
- (4) tokiais atvejais, taip pat tuomet, kai kompetentingų institucijų galimybės veiksmingai prižiūrėti, kaip grupė laikosi Direktyvos (ES) 2015/849 reikalavimų, yra ribotos, nes kompetentingos institucijos neturi prieigos prie svarbios informacijos, kurią turi trečiojoje valstybėse įsteigti filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose ji turi daugumą akcijų, siekiant veiksmingai valdyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką reikalingos papildomos politikos priemonės ir procedūros. Viena iš tokių papildomų politikos priemonių ir procedūrų, kai kitos galimybės yra menkos, gali būti, pavyzdžiui, klientų sutikimo gavimas, kuris leistų įveikti tam tikras teises kliūtis, dėl kurių trečiojoje valstybėse negalima grupės lygmeniu įgyvendinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimo politikos ir procedūrų;
- (5) kadangi labai svarbu užtikrinti nuoseklius Sąjungos lygmens veiksmus įveikiant teises kliūtis, dėl kurių negalima grupės lygmeniu įgyvendinti politikos ir procedūrų, yra pagrįsta nustatyti konkrečius būtinausius veiksmus, kurių tokiais atvejais privalėtų imtis kredito ir finansų įstaigos. Tačiau tokios papildomos politikos priemonės ir procedūros turėtų būti pagrįstos rizika;
- (6) kredito ir finansų įstaigos turėtų būti pajėgios įrodyti savo kompetentingai institucijai, kad jų taikomų papildomų priemonių apimtis atitinka patiriamą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką. Tačiau jeigu kompetentinga

⁽¹⁾ OLL 141, 2015 6 5, p. 73.

institucija mano, kad kredito ar finansų įstaigos taikomos papildomos priemonės rizikos valdymo požiūriu yra nepakankamos, kompetentinga institucija turėtų galėti nurodyti kredito ar finansų įstaigai imtis konkrečių priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad kredito ar finansų įstaiga laikosi išpareigojimų kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje;

- (7) Europos bankininkystės institucija (EBI), Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EDPPI) ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI) atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽³⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽⁴⁾ įgalios paskelbti bendras gaires, skirtas bendram, vienodam ir nuosekliam Sąjungos teisės taikymui užtikrinti. Laikydamosi šio reglamento, kredito įstaigos ir finansų įstaigos turėtų atsižvelgti į pagal Direktyvos (ES) 2015/849 17 straipsnį ir 18 straipsnio 4 dalį parengtas bendras gaires dėl supaprastinto ir sustiprinto deramo klientų tikrinimo ir dėl veiksmų, į kuriuos kredito ir finansų įstaigos turėtų atsižvelgti vertindamos su atskirais verslo santykiais ir pavieniais sandoriais susijusių pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, ir dėti visas pastangas, kad tų gairių būtų laikomasi;
- (8) šio reglamento nuostatos neturėtų daryti poveikio buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų pareigai imtis papildomų priežiūros veiksmų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/849 45 straipsnio 5 dalyje, t. y. tais atvejais, kai šiame reglamente nustatytų ir taikomų papildomų priemonių neužtenka;
- (9) šio reglamento nuostatos taip pat neturėtų daryti poveikio sustiprinto deramo tikrinimo priemonėms, kurias kredito ir finansų įstaigos turi (yra įpareigos) taikyti santykiuose su fiziniais asmenimis arba juridiniais subjektais, įsisteigusiais valstybėse, kurias Komisija pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnį yra priskyrusi prie didelės rizikos trečiųjų valstybių;
- (10) kredito ir finansų įstaigoms turėtų būti suteikta pakankamai laiko savo politikai ir procedūroms pritaikyti prie šio reglamento reikalavimų. Todėl tikslinga atidėti šio reglamento taikymą trims mėnesiams nuo jo įsigaliojimo dienos;
- (11) šis reglamentas grindžiamas Europos priežiūros institucijų (Europos bankininkystės institucijos, Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) parengtais ir Komisijai pateiktais techninių reguliavimo standartų projektais;
- (12) dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais pagrįstas šis reglamentas, Europos priežiūros institucijos surengė atviras viešas konsultacijas, išnagrino galimas susijusias sąnaudas ir naudą ir paprašė Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės, įsteigtos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 37 straipsnį, pateikti savo nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatomos tam tikros papildomos priemonės, įskaitant būtiniausius veiksmus, kurių kredito ir finansų įstaigos turi imtis siekdamas veiksmingai valdyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, kai trečiojoje valstybėje įsteigtuose grupėi priklausančiuose filialuose ar patronuojamosiose įmonėse, kuriose jos turi daugumą akcijų, pagal trečiojoje valstybės teisę neleidžiama grupės lygmeniu įgyvendinti politikos ir procedūrų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/849 45 straipsnio 1 ir 3 dalyse.

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

⁽⁴⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

2 straipsnis

Bendrosios prievolės kiekvienos trečiosios valstybės atžvilgiu

Kiekvienos trečiosios valstybės, kurioje kredito ir finansų įstaiga yra įsteigusi filialą arba turi patrunuojamąją įmonę, kurioje ji turi daugumą akcijų, atžvilgiu kredito ir finansų įstaiga bent jau šiuos būtinausius veiksmus:

- a) įvertina pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką savo grupei, užregistruoja, nuolat atnaujina ir saugo šį vertinimą, kad galėtų juo pasidalyti su savo kompetentinga institucija;
- b) užtikrina, kad nustatant visos grupės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politiką ir procedūras būtų tinkamai atsižvelgta į a punkte nurodytą riziką;
- c) gauna vyresniosios vadovybės pritarimą a punkte nurodytam rizikos vertinimui grupės lygmeniu ir b punkte nurodytai visos grupės politikai ir procedūroms kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje;
- d) atitinkamiems darbuotojams trečiojoje valstybėje rengia tikslinius mokymus, kad jie mokėtų atpažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos rodiklius, ir užtikrina, kad tie mokymai būtų veiksmingi.

3 straipsnis

Individualus rizikos vertinimas

1. Jei pagal trečiosios valstybės teisę draudžiama taikyti politiką ir procedūras, kurios yra būtinos siekiant tinkamai nustatyti ir įvertinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su verslo santykiais arba nenuolatiniu sandoriu, arba jų taikymas yra ribotas, nes ribojama prieiga prie informacijos apie atitinkamą klientą ir tikruosius savininkus arba ribojamas tokios informacijos naudojimas deramo klientų tikrinimo tikslais, kredito ar finansų įstaigos atlieka bent jau šiuos būtinausius veiksmus:

- a) be pagrindo nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 28 kalendorines dienas po trečiosios valstybės nustatymo praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai:
 - i) atitinkamos trečiosios valstybės pavadinimą;
 - ii) koku būdu pagal trečiosios valstybės teisę draudžiama taikyti politiką ir procedūras, kurios yra būtinos siekiant nustatyti ir įvertinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su klientu, arba jų taikymas yra ribotas;
- b) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patrunuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, nustatytų, ar jų klientų ir, prireikus, jų klientų tikrųjų savininkų sutikimas leistų teisėtai apeiti a punkto ii papunktyje nurodytus apribojimus ar draudimus;
- c) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patrunuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, reikalautų iš savo klientų ir, prireikus, klientų tikrųjų savininkų duoti sutikimą, kuris leistų teisėtai apeiti a punkto ii papunktyje nurodytus apribojimus ar draudimus tais atvejais, kai tai suderinama su tos trečiosios valstybės teise.

2. Kai 1 dalies c punkte nurodyta sutikimo schema yra neįgyvendinama, siekdamas valdyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, kredito ir finansų įstaigos imasi papildomų priemonių ir taiko įprastas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemones.

Šios papildomos priemonės apima 8 straipsnio c punkte nustatytą papildomą priemonę ir vieną ar daugiau priemonių, nustatytų to straipsnio a, b, d, e ir f punktuose.

Tais atvejais, kai kredito ar finansų įstaiga negali veiksmingai valdyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos taikydama 1 ir 2 dalyse nurodytas priemones, ji:

- a) užtikrina, kad filialas arba patrunuojamoji įmonė, kurioje ji turi daugumą akcijų, nutrauktų verslo santykius;

- b) užtikrina, kad filialas arba patronuojamoji įmonė, kurioje ji turi daugumą akcijų, nevykdytų nenuolatinio sandorio;
 - c) nutraukia dalies arba visų trečiojoje valstybėje įsisteigusio filialo ar patronuojamosios įmonės, kurioje ji turi daugumą akcijų, operacijų vykdymą.
3. 2 ir 3 dalyse nurodytų papildomų priemonių apimtį kredito ir finansų įstaigos nustato atsižvelgdamos į rizikos lygį – jos turi galėti įrodyti savo kompetentingai institucijai, kad papildomų priemonių apimtis atitinka pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.

4 straipsnis

Keitimasis klientų duomenimis ir jų tvarkymas

1. Jei pagal trečiosios valstybės teisę grupės nariams draudžiama keistis klientų duomenimis ir juos tvarkyti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu tikslais, arba toks keitimasis ribojamas, kredito ir finansų įstaigos atlieka bent jau šiuos būtiniausius veiksmus:
- a) be pagrindo nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 28 dienas po trečiosios valstybės nustatymo praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai:
 - i) atitinkamos trečiosios valstybės pavadinimą;
 - ii) kokiū būdu įgyvendinant trečiosios valstybės teisę draudžiamas ar ribojamas keitimasis kliento duomenimis arba jų tvarkymas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu tikslais;
 - b) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, nustatytų, ar jų klientų ir, prireikus, jų klientų tikrųjų savininkų sutikimas leistų teisėtai apeiti a punkto ii papunktyje nurodytus apribojimus ar draudimus;
 - c) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, reikalautų iš savo klientų ir, prireikus, klientų tikrųjų savininkų duoti sutikimą, kuris leistų teisėtai apeiti a punkto ii papunktyje nurodytus apribojimus ar draudimus tais atvejais, kai tai suderinama su tos trečiosios valstybės teise.
2. Tais atvejais, kai 1 dalies c punkte nurodyta sutikimo schema yra neįgyvendinama, siekdamas valdyti riziką, kredito ir finansų įstaigos imasi papildomų priemonių ir taiko įprastas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemones. Šios papildomos priemonės apima 8 straipsnio a punkte nustatytą papildomą priemonę arba to straipsnio c punkte nustatytą papildomą priemonę. Jei pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika pakankamai didelė, kad reikėtų papildomų priemonių, kredito ir finansų įstaigos taiko vieną ar daugiau iš likusių papildomų priemonių, nustatytų 8 straipsnio a–c punktuose.
3. Jei taikydama 1 ir 2 dalyse nurodytas priemones kredito ar finansų įstaiga negali veiksmingai valdyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, ji nutraukia dalies arba visų trečiojoje valstybėje įsteigto filialo ar patronuojamosios įmonės, kurioje ji turi daugumą akcijų, operacijų vykdymą.
4. 2 ir 3 dalyse nurodytų papildomų priemonių apimtį kredito ir finansų įstaigos nustato atsižvelgdamos į rizikos lygį – jos turi galėti įrodyti savo kompetentingai institucijai, kad papildomų priemonių apimtis atitinka pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.

5 straipsnis

Informacijos apie įtartinus sandorius atskleidimas

1. Jei pagal trečiosios valstybės teisę toje trečiojoje valstybėje įsteigtiems filialams ir patronuojamosioms įmonėms, kuriose grupė turi daugumą akcijų, draudžiama keistis Direktyvos (ES) 2015/849 33 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija su kitais grupės subjektais, arba toks keitimasis ribojamas, kredito ir finansų įstaigos atlieka bent jau šiuos būtiniausius veiksmus:
- a) be pagrindo nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 28 dienas po trečiosios valstybės nustatymo praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai:
 - i) atitinkamos trečiosios valstybės pavadinimą;
 - ii) kokiū būdu įgyvendinant trečiosios valstybės teisę trečiojoje valstybėje įsteigtam filialui ar patronuojamajai įmonei, kurioje grupė turi daugumą akcijų, draudžiama su kitais grupės subjektais keistis jų nustatytu Direktyvos (ES) 2015/849 33 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos turiniu arba jį tvarkyti, arba toks keitimasis ir tvarkymas ribojami;

b) nurodo filialui arba patronuojamajai įmonei, kurioje jos turi akcijų, pateikti kredito ar finansų įstaigos vyresniajai vadovybei reikiamą informaciją, kad ji galėtų įvertinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su tokio filialo ar patronuojamosios įmonės, kurioje ji turi daugumą akcijų, veikla, ir tokios rizikos poveikį grupei, kaip antai:

- i) įtartinų sandorių, apie kuriuos pranešta per nustatytą laikotarpį, skaičių;
- ii) suvestinius statistinius duomenis, kuriuose apžvelgiamos aplinkybės, dėl kurių kilo įtarimas.

2. Siekdamas valdyti riziką, kredito ir finansų įstaigos imasi papildomų priemonių ir taiko įprastas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemones ir 1 dalyje nurodytas priemones.

Šios papildomos priemonės apima vieną ar daugiau papildomų priemonių, nustatytų 8 straipsnio a–c ir g–i punktuose.

3. Jei taikydamos 1 ir 2 dalyse nurodytas priemones kredito ir finansų įstaigos negali veiksmingai valdyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, jos nutraukia dalies arba visų trečiojoje valstybėje įsisteigusio filialo ar patronuojamosios įmonės, kurioje ji turi daugumą akcijų, operacijų vykdymą.

4. 2 ir 3 dalyse nurodytų papildomų priemonių apimtį kredito ir finansų įstaigos nustato atsižvelgdamos į rizikos lygį – jos turi galėti įrodyti savo kompetentingai institucijai, kad papildomų priemonių apimtis atitinka pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.

6 straipsnis

Klientų duomenų perdavimas valstybėms narėms

Jei pagal trečiosios valstybės teisę draudžiama kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priežiūros tikslais valstybei narei perduoti toje trečiojoje valstybėje įsteigtų filialų ir patronuojamųjų įmonių, kuriose grupė turi daugumą akcijų, klientų duomenis arba jų perdavimas ribojamas, kredito ir finansų įstaigos atlieka bent jau šiuos būtiniausius veiksmus:

- a) be pagrindo nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 28 kalendorines dienas po trečiosios valstybės nustatymo praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai:
 - i) atitinkamos trečiosios valstybės pavadinimą;
 - ii) kokių būdu įgyvendinant trečiosios valstybės teisę draudžiamas ar ribojamas klientų duomenų perdavimas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priežiūros tikslais;
- b) atlieka išsamius patikrinimus, be kita ko – kai tai pamatuota atsižvelgiant į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su trečiojoje valstybėje įsteigto filialo arba patronuojamosios įmonės, kurioje grupė turi daugumą akcijų, veikla – patikras vietoje arba nepriklausomą auditą, siekiant įsitikinti, kad filialas arba patronuojamoji įmonė, kurioje grupė turi daugumą akcijų, veiksmingai įgyvendina visos grupės politiką ir procedūras ir tinkamai nustato, įvertina ir valdo pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;
- c) buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius pateikia jai b punkte nurodytų patikrinimų rezultatus.
- d) nurodo trečiojoje valstybėje įsteigtam filialui ar patronuojamajai įmonei, kurioje jos turi daugumą akcijų, reguliariai teikti kredito ar finansų įstaigos vyresniajai vadovybei svarbią informaciją, įskaitant bent šiuos duomenis:
 - i) didelės rizikos klientų skaičių ir suvestinius statistinius duomenis, kuriais remiantis apžvelgiamos priežastys, dėl kurių klientai buvo priskirti didelės rizikos grupei, pavyzdžiui, politikoje dalyvaujančio asmens statusas;
 - ii) nustatytų ir praneštų įtartinų sandorių skaičių ir suvestinius statistinius duomenis, kuriais remiantis apžvelgiamos įtarimą sukėlusios aplinkybės;
- e) buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius pateikia jai d punkte nurodytą informaciją.

7 straipsnis

Įrašų saugojimas

1. Jei pagal trečiosios valstybės teisę draudžiama taikyti įrašų saugojimo priemonės, lygiavertės Direktyvos (ES) 2015/849 V skyriuje nurodytoms priemonėms, arba jų taikymas ribojamas, kredito ir finansų įstaigos atlieka bent jau šiuos būtiniausius veiksmus:
 - a) be pagrindo nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 28 dienas po trečiosios valstybės nustatymo praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai:
 - i) atitinkamos trečiosios valstybės pavadinimą;
 - ii) koku būdu įgyvendinant trečiosios valstybės teisę draudžiama taikyti įrašų saugojimo priemonės, lygiavertės Direktyvoje (ES) 2015/849 nustatytoms priemonėms, arba jų taikymas ribojamas;
 - b) nustato, ar klientų ir, prireikus, tikrųjų savininkų sutikimas leistų teisėtai apeiti a punkto ii papunktyje nurodytus apribojimus ar draudimus;
 - c) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patrunuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, reikalautų iš klientų ir, prireikus, iš klientų tikrųjų savininkų duoti sutikimą, kuris leistų teisėtai apeiti a punkto ii papunktyje nurodytus apribojimus ar draudimus tiek, kiek tai suderinama su tos trečiosios valstybės teise.
2. Tais atvejais, kai 1 dalies c punkte nurodyta sutikimo schema yra neįgyvendinama, siekdamas valdyti riziką, kredito ir finansų įstaigos imasi papildomų priemonių ir taiko įprastas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemones ir 1 dalyje nurodytas priemones. Šios papildomos priemonės apima vieną ar daugiau papildomų priemonių, nustatytų 8 straipsnio a–c ir j punktuose.
3. 2 dalyje nurodytų papildomų priemonių apimtį kredito ir finansų įstaigos nustato atsižvelgdamos į rizikos lygį – jos turi galėti įrodyti savo kompetentingai institucijai, kad papildomų priemonių apimtis atitinka pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.

8 straipsnis

Papildomos priemonės

Kredito ir finansų įstaigos imasi šių papildomų priemonių atitinkamai pagal 3 straipsnio 2 dalį, 4 straipsnio 2 dalį, 5 straipsnio 2 dalį ir 7 straipsnio 2 dalį:

- a) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patrunuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, apribotų jų siūlomų finansinių produktų ir paslaugų pobūdį ir rūšis ir siūlytų tik tokius, kurie kelia nedidelę pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir kurių keliama rizika grupei turi mažą poveikį;
- b) užtikrina, kad kiti tos grupės subjektai nesitenkintų deramo klientų tikrinimo priemonėmis, kurias vykdo trečiojoje valstybėje įsteigtas filialas arba patrunuojamoji įmonė, kurioje grupė turi daugumą akcijų, o patys atliktų deramą bet kurio trečiojoje valstybėje įsteigto filialo arba patrunuojamosios įmonės, kurioje grupė turi daugumą akcijų, kliento, pageidaujancio iš tų kitų grupės subjektų įsigyti produktų ar paslaugų, patikrinimą, net jei tenkinamos Direktyvos (ES) 2015/849 28 straipsnio sąlygos;
- c) atlieka išsamius patikrinimus, be kita ko – kai tai pamatuota atsižvelgiant į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su trečiojoje valstybėje įsteigto filialo arba patrunuojamosios įmonės, kurioje grupė turi daugumą akcijų, veikla – patikras vietoje arba nepriklausomą auditą, siekiant įsitikinti, kad filialas arba patrunuojamoji įmonė, kurioje grupė turi daugumą akcijų, veiksmingai nustato, įvertina ir valdo pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;
- d) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patrunuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, gautų kredito ar finansų įstaigos vyresniosios vadovybės leidimą užmegzti didesnės rizikos verslo santykius ar juos tęsti, taip pat leidimą sudaryti didesnės rizikos nenuolatinį sandorį;
- e) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patrunuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, nustatytų lėšų, kurios būtų naudojamos verslo santykiams arba nenuolatiniam sandoriui, šaltinį ir, prireikus, paskirtį;

- f) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, nuolat vykdytų sustiprintą verslo santykių stebėseną, įskaitant sustiprintą sandorių stebėseną, kol filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, galės pagrįstai manyti, kad supranta, kokią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką kelia verslo santykiai;
- g) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, dalytusi su kredito ar finansų įstaiga informacija, kurios pagrindu pateiktas pranešimas apie įtartina sandorį ir kuri suteikė žinių, sukėlė įtarimų ar davė pagrįstą pagrindą įtarti, kad buvo bandoma vykdyti arba buvo vykdomas pinigų plovimas ir teroristų finansavimas – tai gali būti, pavyzdžiui, informacija apie faktus, sandorius, aplinkybes ir dokumentus, kuriais grindžiamas įtarimas, įskaitant asmeninę informaciją, kiek tai įmanoma pagal trečiosios valstybės teisę;
- h) vykdo nuolatinę sustiprintą visų trečiojoje valstybėje įsteigto filialo ar patronuojamosios įmonės, kurioje jos turi daugumą akcijų, klientų ir, prireikus, klientų tikrųjų savininkų, stebėseną, jei dėl tų klientų kiti tos grupės subjektai yra pateikę pranešimų apie įtartinus sandorius;
- i) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, taikytų veiksmingas sistemas ir kontrolės priemones, kurios leistų nustatyti įtartinus sandorius ir apie juos pranešti;
- j) užtikrina, kad trečiojoje valstybėje įsteigti jų filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jos turi daugumą akcijų, nuolat atnaujintų ir saugotų informaciją apie rizikos pobūdį ir deramą tikrinimą, susijusią su trečiojoje valstybėje įsteigto jų filialo ar patronuojamosios įmonės, kurioje jos turi daugumą akcijų, klientu tol, kol tai teisiškai įmanoma, ir bet kuriuo atveju ne trumpiau, nei trunka verslo santykiai.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2019 m. rugsėjo 3 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. sausio 31 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER